

Theater

vr 26.11.2021 – Cc Strombeek

De aanzegster

Zuidpool & Ilja Leonard Pfeijffer

- Michael   Waarheid is een rekbaar begrip.
Arminia   Geloof je me niet meer?
Michael   Dat doet er niet toe.
Arminia   Zelfs jij gelooft me niet.
Michael   Ik vertegenwoordig jou.
Arminia   Het gaat erom dat je mij gelooft.
Michael   Het gaat erom dat we een verhaal hebben.

In dialoog met Zuidpool schreef en componeerde Ilja Leonard Pfeijffer een nieuwe theatertekst.

'De aanzegster' is een tragedie in twee bedrijven die inzoomt op de actuele strijd om zichtbaarheid en waarheid, zoals die via de media op het publieke domein woedt. Een strijd waarin beeldvorming en nieuwswaarde krachtiger en fataler blijken dan feiten....

Duur: 2u zonder pauze

Arminia Lulu
Michael Stern
Jojo Q
Humphrey Hausmann
Abraham Specter / Jimmy Pippin
Vibrafoon & percussie

Sofie Declair
Robby Cleiren
Nico Sturm
Koen van Kaam
Kenneth Cardon
Els Vandeweyer

CREDITS

Tekst Ilja Leonard Pfeijffer | **Regie** Jorgen Cassier |
Kostuumontwerp Andrea Kränzlin | **Lichtontwerp** Harry Cole |
Tourbegeleiding Tine Coumans | **Techniek** Eva Dermul & Pieter
Kint | **Productie** ZUIDPOOL | **Coproductie** De Roovers Spelen |
Foto Kaat Pype | **Grafische vormgeving** Jef Cuypers | **Met dank**
aan Dries Engels, Frederik Van de Moortel, RITCS

Theater Zuidpools 'De aanzegster' is een verademing

Els Van Steenberghe, Knack Focus, 18/10/21

De Nederlandse succesauteur schreef 'De aanzegster' voor Theater Zuidpools topactrice Sofie Declair. Theater Zuidpool vroeg de bewerking van een Griekse klassieker. Pfeijffer leverde een doortimmerd #MeToo-drama. Het stuk ging vorig jaar net voor de coronacrisis in première en gaat vanaf deze maand, eindelijk, op tournee.

'Maar krijg ik dan niet het recht mij te verdedigen?' werpt Sofie Declair als Arminia Lulu op wanneer ze door een jonge acteur beschuldigd wordt van verkrachting. De presentator van de televisieshow waarin ze reageert op die beschuldiging antwoordt haar treffend: 'Toen je Donald Krinzfield ervan beschuldigde dat hij je verkracht heeft, gaf je hem ook niet het recht zichzelf te verdedigen.' 'Maar die man is een monster', antwoordt zij. De 'ik niet' spreekt ze niet uit maar denkt ze er wel bij.

Dat zie en dat voel je als toeschouwer. In dit geval: 'rotverwende' toeschouwer. De aanzegster van Theater Zuidpool, in een strakke regie van Jorgen Cassier, bewijst wat een weldaad een met eruditie, schwing en taalplezier geschreven theatertekst is voor een theatervoorstelling. Dat de plot van dat stuk gebaseerd is op een intussen alom bekend verhaal - de zaak Harvey Weinstein - en een beweging - de #MeToo-beweging - die zowat gemaakt en gedragen werd door de pers en de sociale media, doet niets af aan het kijk- en luisterplezier.

Theater Zuidpool wil niet revolteren met een gloednieuw verhaal maar excelleren in het vertellen en (doen) reflecteren over dat verhaal. Daar slagen ze werkelijk met

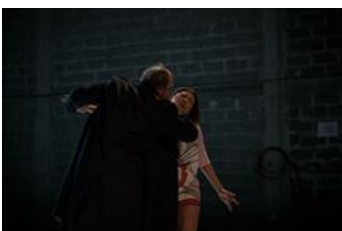
verve in. Naast een van onze beste actrices - Sofie Declair - beschikken ze dit keer ook over een slim bedacht decor dat het midden houdt tussen een cleane fotostudio, een ruime artiestenloge en het kekke, in fel neonlicht badende podium van een televisieshow. Er staan een kledingrek en een kaptafel met stoeltje. Dat stoeltje staat op rails. Zo rolt Declair van de ene logescène in de volgende televisiestudio-scène. Daarnaast zijn ook Declairs tegenspelers van goud. Robby Cleiren leeft zich zichtbaar uit als manager. Kenneth Cardon speelt zowel de advocaat als de jonge toyboy Jimmy Pippin die Armenia ervan beschuldigt hém seksueel te hebben misbruikt. En Nico Sturm geeft - met zilveren mondjuweel - gestalte aan Arminia's huidige toyboy met dollartekens in de ogen en leegte onder de hersenpan.

Zo helder en haast karikuraal de nevenpersonages zijn, zo zorgvuldig getekend en gelaagd is Declairs personage én het volledige verhaal. Daar is een iemand verantwoordelijk voor: auteur Ilja Leonard Pfeijffer. De man is dit seizoen(tje) in grootse doen. In NRC Handelsblad ontpopte hij zich tijdens de coronacrisis tot een empathische verslaggever die met scherpe en empathische pen verslag uitbracht van de toestand in zijn nieuwe thuisland Italië. Intussen schrijft hij het ene ijzersterke boek (in 2019 verscheen Grand Hotel Europa) na het andere straffe stuk. Vorig jaar werd zijn boek Peachez bewerkt tot een prachtige theatertekst en ook zijn Brieven uit Genua werd gretig tot een online-voorstelling gemaakt door Toneelgroep Maastricht.

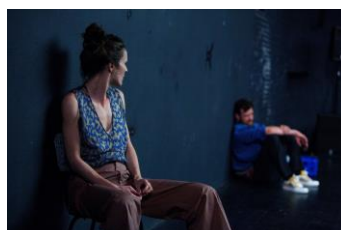
Maar De aanzegster is anders. Pfeijffer beantwoordde de vraag van Theater Zuidpool om een Griekse klassieker te bewerken tot een straf stuk voor een straffe actrice (met name: Sofie Declair) om tot een gelegenheid om een gloed-nieuwe tekst te schrijven over een brandend actueel gegeven. Het nadeel: het verhaal is gekend want héél uitvoerig in de media uit de doeken gedaan. Het voordeel (dankzij dat nadeel) is dat Pfeijffer vooral kan focussen op het componeren van een strak stuk, met een verrassende structuur en prachtige volzinnen die toch niet té literair zijn waardoor hij geen gefrustreerde toeschouwers kweekt die enkel denken: 'ik wil dit lézen'. Jazeker, na afloop wil je de tekst graag nog eens lezen. Maar niet omdat je de woordenstroom te snel ging, gewoon omdat die woordenstroom zo prachtig is.

En dát is een verademing in een theaterlandschap dat zelden nog inzet op vers geschreven teksten van gespierde pennen.

Theater binnenkort

Mouchette | Arne Sierens
vr 10.12.21 - 20u30
Westrand Dilbeek

A Separation | tg STAN
za 11.12.21 | 20u30
Cc Strombeek

Carrying my father | There Company
zo 19.12.21 | 20u30
Cc Strombeek